

Mücahit Kırca

- şiirler -

Yayın Tarihi:

16.7.2007

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Alışkanlık

Soldurur gülleri bu sessizlik...
Yağmur değildi sulayan,
Sadece gözyaşı ve çaresizlik.
Yakar canımı bu sessizlik.
Duymadın beni, kum gibi
Avuçlarından akarken.
Bir an tanıyamadım kendimi,
Sen çekip giderken.
Söyleyemedim beni sevmediğini,
Haykırmak isterken.
Hayal edemezdim belki de
Böyle bir çaresizliği.
Bak! Artık ben de acizim,
Tıpkı senin gibi.
Farkettim ki sadece alışkanlıktı bizimkisi...

Mücahit Kırcı

An Gelir De

Ve an gelir de
Ellerimi tutmak istersen,
Çal kapımı zamansızca sen.
Kes nefesimi benliğimden,
Akmasın zaman dilersen.
O an ürkütmez beni gelen sesler
hayatın kör derinliklerinden.
An gelir de
Ellerimi tutmak istersen,
Seni sevdiğimi unutma sen...

Gün gelir de
Herşeyi unutmak istersen,
Tut ellerimi sessizce
gözlerimin içine bakarken.
sustur dudaklarımı, al gözlerinle
sana ait olanı içimden.
Gün gelir de
Herşeyi unutmak istersen,
Tut ellerimden...

Ve an gelir de
Ellerimi tutmak istersen...

09.05.2007

Mücahit Kırca

Güneş

Güneş perdeden sızmaya çalışır,
Seni düşündükçe
Bu yağmurlu gecelerde.
Rüzgar bile fırtınadan geçer,
Hiç tatmadığı bir duyguya hasret
Okşanmak ister nazenin teninde.
Sense ılık nefesini
Paylaşırsın,
Sıcak bir öpücüğe tutkun,
Dokunuşa hasret geceyle.

Bense soğuk duvarla...

Mücahit Kırcı

Hangisi

Beklemek mi sabretmek mi?
Hangisi daha zor,
Bir daha yüzüme gülümsemen için.
Ya da gözlerine bakabilmek mi,
Kahve rengine dönerken içim! ! !

Mücahit Kırca

Kalbimin Sultanı

Seni düşününce sana açar
Kalbim kanatlarını,
Es geçer şehrin
Tüm yalanlarını.
Düşünürüm sonra;
Gündüz güneşi getirsem kollarına,
Gece mehtabı.
Ufak bir dokunuşunla sarsam
Bütün yaralarımı.
Hayallerimle derlesem umutlarını.
Ve sadece sen ve ben
Kalbimin sultanı...

Dokun bana, hadi tut ellerimi,
Üşürüm yoksa sar yine belimi.
Kaşlarınla girdiği ahenkten
Titrese de içim,
Kaçırma benden sakın gözlerini.
Sorma n'olur ne düşündüğümü,
Yanında karıştırır, kaybeder,
Yok ederim düşüncelerimi, fikrimi.
Bakışınla birden yitiririm aklımı.
Karıştırmasın hiçbir şeyler,
Hiç kimseler aklını.
Bil ki;
Sadece sen ve ben
Kalbimin sultanı...

Mücahit Kırcı

Kar

Hani kar yağar ya aniden,
Dalarsın etrafın huzur veren
Aklığına, belki de kapılırsın
Aşkın en şirin saflığına.
Cama yaslayıp başını,
Karmaya çalışırsın el değmemiş sevgini,
Yağın tertemiz kara.
Kâr etmez artık onca soğuk
Alnındaki ateşe ve kora.
Umut rüzgarları eser bazen,
Sararan yaprakları alıp götürren.
Gecelerce düşünöpte
Çare bulamadıklarını yüklemek istersin
Avare yapraklara;
Hüznünü, utancını...
Hepsini gözlerinden
Damla damla atarsın...
Benliđi budur hayatın.

13.11.2006

Mücahit Kırcı

Ölüm

Bir güle düşen yağmur damlası bile
Alır sessizliğimi...
Başboş gezen bulutlara inat yaşlar
Islatır gözlerimi...
Rüzgarda titreyen gelincik misali
Tutsam ellerini...
Ölünce dirilmek gibi kelepçesem
Gözlerine benliğimi...
Uğrunda her defa ölmek için
Yeniden dirilmek mi?
Her an damarlarımda hissetmek isterim
Sevginin ızdırabını çökmeyi...

Mücahit Kırca

Sarıl

Zaman birikir omuzlarımda,
Her yiten anın ardında.
Karanlığa, kaybetmeye meyilli
Sanki tüm gözler etrafımda.
Yine de aydınlık bir hayatın kelimeleri
Yeşerir inançla gerilen dudaklarımda.
Sen de kaldırıp kafanı baksana aynaya,
Hadi hesap sor
Geçmişte kalan karanlıklara.
Sarıp düşen bir yaprak olsan da
Yeniden başlamak için sarıl toprağa...

12.12.2006

Mücahit Kırcı

Sen (Eđer)

Tutunmak olsaydı hayat,
Boşluktan boşluğa bir asma köprüden.
Gözlerin olurdu, beni varlığa düşüren.
Gözümde mi olurdu aldığıım nefes,
Kahverengi saçlarını ellerimle toplarken ben.
Bırakırdım! Kalsın kendi haline herkes,
Yalnızca sen olurdun beni titreten.
Sessizlik sızır şimdi, önüne gelen
Her engele takılan kalbimden.

30.04.2007

Mücahit Kırcı

Vazgeçtim

Geceler yine yüzünü döndü bana.
Karanlıklar düştü umudun payına.
Sensiz can verirken ellerim sessizce,
Son bir yemin ettim ümitsizce.
Vazgeçeceğim senden, kurusa gözyaşlarım.
Vazgeçeceğim ama gülüşünü saklarım.
Unutacağım seni, titrese dudaklarım.
Unutacağım ama resimleri saklarım.

Mücahit Kırca

Yok

Sözlüklerde yer yok,
İsmi ni kaplayacak.
Şairlerde göz yok,
Manasıyla anlayacak.
Kitaplarda öz yok,
İnsanlara anlatacak.
Rüzgarlarda hırs yok,
Denizlerde haykırarak.
Şimşeklerde güç yok,
Her tarafta inletecek.
Yağmurlarda ses yok,
Topraklara dinletecek.
Hiçbir şey yok ki ismin
Olmadan varlığı bilecek...

Mücahit Kırca

Yunus

Rüyadan masallar diyarında
Hayalden bir orman, yalan.
Ve kalpsiz, yunustan bir insan.
Gülmüyor yunuslar gibi doğumdan ölüme,
Ve konuşmuyor, onlar gibi sevinircesine.
Yüzüyor sınırsız bir çölde, avare,
Bilmiyor şimdi çölün neresinde
Kum tanesi sevgileri neresinde.
Avare yunus karıştırır oldu gerçekleri,
uçsuz bucaksız kumlarda seraba.
Berzah dedi birgün kendi adına,
Her saniye başlayan,
Sonsuz bir bekleyiş adına.
Şon ve sonsuzluk,cennet ve cehennem,
Ölüm ve kalım, ruh ve beden,
Kalp ve beyin arasında.
Bekleyiş ki tıpkı bir dalgakıran
Aydınlık gökyüzünü bekler fırtınada
her saniye ve her an.
Çöldeydi, yemyeşil bir orman hayal etti
sonra ormanda kendini – yunus –
Ve sevgisini – sonsuz bir okyanus –.

Mücahit Kırca